

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobce: **P. H.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2014, č. j. KUJI 20922/2014, sp. zn. OOSČ 99/2014 OOSC/24/JN,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 27. 3. 2014, vypraveného dne 27. 3. 2014, č. j. KUJI 20922/2014, sp. zn. OOSČ 99/2014 OOSC/24/JN (dále též „žalovaný“) bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Žďár nad Sázavou ze dne 9. 8. 2013, vydané dne 9. 8. 2013, č. j. OD/833/RS (dále též „správní orgán I. stupně“) jako opožděné zamítnuto.

V žalobních námitkách doručených Krajskému soudu v Brně dne 12. 5. 2014 uvedl žalobce, že jeho zmocněnec ve správním řízení R. K., nar., bytem, požádal v souladu s ust. § 19 odst. 3 správního řádu o doručování písemností na elektronickou adresu Rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo vypraveno na uvedenou doručovací adresu, tedy nelze na ně hledět jako na doručené. Jestliže správní orgán se nepokusil o doručení písemnosti na uvedenou elektronickou adresu, nelze proto dovozovat účinky doručení fikcí u písemnosti, která byla dle spisového materiálu údajně takto doručena. Je pravdou, že součástí spisového materiálu je listina vypadající jako výtisk odchozího e-mailu z MS Outlook, kde je jako odesílatel uveden „Ing. J. M.“ a též je uvedeno, že zpráva obsahovala přílohu. Zmocněnci žalobce však žádná e-mailová zpráva od správního orgánu I. stupně doručena nebyla. I v případě, že by taková zpráva skutečně opustila server správního orgánu I. stupně, nejednalo by se o doručování v souladu s právními předpisy, neboť zpráva patrně nebyla odeslána z elektronické adresy elektronické podatelny, ale z osobního e-mailu Ing. J. M. Nutnost vypravovat elektronická podání z elektronické podatelny pokládá žalobce za obecně samozřejmý postup vyplývající z povinnosti vypravovat písemnosti jejich původci, v této souvislosti odkázal i na závěry, k nimž dospěl NSS v rozsudku č. j. 1 Ans 5/2010-172. Zmocněnci žalobce žádná e-mailová zpráva od Městského úřadu Žďár nad Sázavou doručena nebyla. Z uvedeného důvodu pak nelze u rozhodnutí správního orgánu I. stupně dovozovat doručení fikcí. Za okamžik doručení nutno považovat den, kdy se nový zmocněnec žalobce dostavil nahlédnout do spisu, tedy den 8. 1. 2014. Zmocněnec žalobce následně podal dne 19. 1. 2014 odvolání. Poslední den lhůty pro podání odvolání dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu byl tedy čtvrtek dne 23. 1. 2014. Podání odvolání dne 19. 1. 2014 je proto včasné. Ze shora uvedených důvodů navrhl, aby napadené rozhodnutí jako nezákonné podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušeno včetně souvisejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 24. 6. 2014 vyslovil nesouhlas s žalobními námitkami, v plném rozsahu se odvolal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž jsou uvedeny důvody, které jej vedly k závěru, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo v předmětné věci podáno opožděně. Rozhodnutí tohoto správního orgánu bylo doručováno na elektronickou adresu zvolenou zmocněncem žalobce a bylo postupováno v souladu s ust. § 19, § 23 a § 24 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“). Navrhl proto, aby žaloba byla zamítnuta.

Ve správním spise se nachází oznámení přestupku Policie ČR, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina, územní odbor Žďár nad Sázavou ze dne 2. 5. 2013, úřední záznam ze dne 2. 5. 2013 sepsaný prap. F. S. a npor. Bc. Z. K., digitální záznam o přestupku, vytištěný dne 6. 5. 2013, ověřovací list č. 154/12 vydaný dne 11. 7. 2012 AMS K22, příkaz ze dne 16. 5. 2013 vydaný Městským úřadem Žďár nad Sázavou č. j. OD/833/13/RS, podání odporu proti příkazu doručené správnímu orgánu I. stupně dne 3. 6. 2013, plná moc ze dne 21. 5. 2013, kterou zplnomocnil žalobce k zastupování ve správním řízení R. K. LL.M., narozeného, bytem, dále podání odporu zmocněncem žalobce doručené správnímu orgánu I. stupně dne 6. 6. 2013 se žádostí o zaslání veškerých písemností v rámci tohoto řízení na e-mailovou adresu Ve spise je dále založen výpis z evidenční karty žalobce ze dne 13. 6. 2013, protokol o ústním jednání ze dne 7. 8. 2013, rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 8. 2013, č. j. OD/833/13/RS, které bylo zasláno z e-mailové adresy na e-mailovou adresu dne 9. 8. 2013. Jednalo se o úřední e-mailovou adresu Ing. J. M., vedoucího

odboru dopravy. Z úředního záznamu ze dne 13. 8. 2013, č. j. OD/833/13/RS vyplynulo, že převzetí doručované písemnosti nebylo adresátem do dne 13. 8. 2013 potvrzeno, zpráva se nevrátila jako nedoručitelná, proto byla věc posouzena tak, jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal, tj. prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu zástupce uvedenou v podaném odporu (ust. § 19 odst. 8 správního řádu). Doručení písemnosti tímto způsobem bylo vykázáno fikcí, neboť adresát, tj. zmocněnec, nebyl na adrese zastižěn, zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí ode dne 16. 8. 2013. Uložena byla po dobu 10 dnů, vrácena Městskému úřadu Žďár nad Sázavou byla dne 28. 8. 2013. Dne 27. 3. 2014 bylo vydáno napadené rozhodnutí žalovaného.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Meritem souzené věci je posouzení včasnosti podání žalobcova odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 8. 2013, č. j. OD/833/13/RS.

Podle ust. § 11 odst. 3 zákona č. 440/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (též zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, orgán veřejné moci přijímá a odesílá datové zprávy podle odstavce 1 prostřednictvím elektronické podatelny. Elektronickou podatelnu je pracoviště orgánu veřejné moci určené pro příjem a odesílání datových zpráv [ust. § 2 písm. y) téhož zákona]. Povinnost orgánu veřejné moci zřídit a provozovat elektronickou podatelnu je dále specifikována nařízením vlády č. 495/2004 Sb., kterým se provádí zákon o elektronickém podpisu. Podle ust. § 1 odst. 1 písm. a) citovaného nařízení, orgány veřejné moci k zajištění postupů uplatňovaných při přijímání a odesílání datových zpráv prostřednictvím elektronické podatelny, mj. provozují jednu nebo více elektronických podatelen. Shora podaný výklad ust. § 11 odst. 3 zákona o elektronickém podpisu je rovněž v souladu se záměrem zákonodárce. V tomto smyslu je relevantní zejména důvodová zpráva k novele zákona o elektronickém podpisu ze dne 11. 11. 2003, přijaté jako zákon č. 440/2004 Sb., (sněmovní tisk č. 507/0, volební období 2002-2006, dostupné v digitálním repozitáři Poslanecké sněmovny, www.psp.cz). Tato novela do zákona nově zavedla ustanovení, podle něhož *orgán veřejné moci přijímá a odesílá datové zprávy podle odstavce 1 prostřednictvím*

elektronické podatelny (ust. § 11 odst. 3 zákona o elektronickém podpisu ve znění zákona č. 440/2004 Sb.). Důvodem tohoto ustanovení je, že „datové zprávy přijímané a odesílané orgánem veřejné moci podle (ust. § 11 odst. 1 zákona o elektronickém podpisu) je nutné adekvátním způsobem zpracovávat. Za tímto účelem je k zajištění správného používání elektronických podpisů v těchto orgánech možné použít pouze příslušná pracoviště – elektronické podatelny“. Žalobce argumentuje tím, že jeho zmocněnec požádal o doručení veškerých písemností na elektronickou adresu Tuto adresu je proto nutno chápat jako adresu pro doručování v řízení o přestupku. Následkem toho, že převzetí doručované písemnosti nebylo adresátem potvrzeno a zpráva se nevrátila jako nedoručitelná, byla tato písemnost doručena jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal, tzn. dle ust. § 19 odst. 8 správního řádu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Následkem marného uplynutí úložní doby u písemnosti doručované na takovou adresu nastaly důsledky fikce doručení (ust. § 24 odst. 1 správního řádu). V daném případě ze strany žalovaného podmínky doručování splněny byly, správní orgán respektoval stanovená pravidla pro doručování, k procesnímu pochybení nedošlo. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla obecnému zmocněnci žalobce tak doručena jiným nezpochybnitelným způsobem (prostřednictvím provozovatele poštovních služeb), tj. on se s jeho obsahem mohl seznámit a následně proti rozhodnutí podat včas odvolání. Byla-li písemnost uložena dne 19. 7. 2013, protože adresát nebyl zastižen, pak podle ust. § 23 odst. 4 správního řádu byl „*vyzván vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, od kdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout.*“ Podle ust. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu „*pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala.*“ V daném případě písemnost byla uložena dne 16. 8. 2013, běh lhůty započal ode dne 17. 8. 2013, konec lhůty byl dne 26. 8. 2013. Za okamžik doručení proto nelze považovat den, kdy se nový zmocněnec žalobce K. S., nar., bytem, dostavil nahlédnout do spisu, tedy den 8. 1. 2014, kdy následně dne 18. 1. 2014 došlo správnímu orgánu I. stupně blanketní odvolání prostřednictvím nového zmocněnce K. S., nar., bytem, s žádostí, aby mu byly písemnosti doručovány na e-mail Jeho odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně bez doložené plné moci. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nabylo právní moci ke dni 11. 9. 2013, jedná se o odvolání opožděné (ust. § 86 odst. 2 správního řádu).

Pokud se týká žalobcovy argumentace, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo odesláno z elektronické adresy elektronické podatelny, ale z osobního e-mailu Ing. J. M., soud jeho názoru nepřisvědčil, neboť se jedná o úřední adresu konstruovanou ve tvaru nezpochybňující kvalifikovaný způsob doručení, jedná se o elektronickou adresu pracovníka uvedeného správního orgánu, který má zřízenou elektronickou podatelnu.

Ve světle výše uvedených zásad a nastoleného právního režimu, soud ve shodě s právním názorem žalovaného uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. byla zamítnuta.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl žalobce neúspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. ledna 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová